

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **JUDr. V. B., advokát**
se sídlem xxx
zastoupený Mgr. Jáchymem Petříkem, advokátem
se sídlem Plzeňská 3350/18, Praha 5 – Smíchov

proti

žalované: **Česká advokátní komora**
se sídlem Národní 118/16, Praha 1 - Nové Město

o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu žalované ze dne 16. 9. 2021, č. j. K 71/2018,

takto:

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Kárný senát žalované (dále „prvostupňový správní orgán“) rozhodnutím ze dne 22. 11. 2019, č. j. K 71/2018, uznal žalobce vinným z porušení § 16 odst. 2 a § 17 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění účinném do 4. 6. 2018, ve spojení s čl. 4 odst. 1 a čl. 11 odst. 1 věty druhé usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže

advokátů České republiky (dále jen „etický kodex“), jelikož při výkonu advokacie nejednal čestně a svědomitě, když nepostupoval tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu, nedodržel totiž povinnost v případě, je-li osoba, se kterou poskytovaná právní služba souvisí, zastoupena advokátem, nejednat s ní přímo bez předchozího souhlasu daného advokáta. Za uvedené porušení bylo dle § 32 odst. 5 zákona o advokacii upuštěno od potrestání a žalobci byla uložena povinnost k úhradě nákladů kárného řízení ve výši 8 000 Kč. Odvolací kárný senát žalované v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí odvolacího kárného senátu žalované brojí žalobce podanou žalobou.

2. Vytýkané jednání žalobce mělo spočívat v tom, že ačkoliv žalobci jako právnímu zástupci společnosti NXXXXA s. r. o. bylo známo, že v řízení vedeném u Okresního soudu v Klatovech pod sp. zn. 4 XXX/2017 ve sporu žalobce JUDr. D. M., LL.M., který je společníkem společnosti NXXXXA s. r. o. s obchodním podílem 50 %, proti žalované společnosti NXXXXA s. r. o. o zaplacení částky 1 086 000 Kč s přísl., byl JUDr. D. M., LL.M., zastoupen advokátem Mgr. L. M., před jednáním nařízeným na den 5. 2. 2018 e-mailem ze dne 21. 1. 2018 bez předchozího souhlasu Mgr. L. M. kontaktoval přímo jeho klienta JUDr. D. M., LL.M., s dotazem ohledně převodu jeho obchodního podílu ve společnosti NXXXXA s. r. o., přičemž mu navrhl společné jednání s tím, že uvedl, že „jednání s Vašimi prostředníky k žádnému výsledku nepovede“.
3. Zcela konkrétně žalobce v daném e-mailu uvedl následující: „*Vážený pane doktore, obracím se na Vás přímo ve věci Vašeho podílu ve společnosti NXXXXA s.r.o. s dotazem, za jakých podmínek byste byl ochoten svůj 50ti% podíl převést na jiného. Požádal jsem při posledním jednání před OS Klatovy kolegu D. o předstření problému Vám, bohužel jsem dosud nedostal žádnou odpověď. Je nezbytné problém NxxxxA uzavřít, když vývoj produktu byl přerušen a nemá zatím žádného jiného investora. Předpokládám, že nemáte zájem pokračovat v jeho financování a že Vaše NE ze srpna 2016 je konečné. Ostatní společníci mají zájem na využití společnosti i jinak, proto by rádi znali Vaše stanovisko. Je mi líto, že jste se nechal vehnat do zbytečných soudních sporů, které stejně k rozuzlení problému nepovedou. Preferuji osobní setkání s Vámi, event. setkání s M., jednání s Vašimi prostředníky k žádnému výsledku nepovede. S pozdravem V. B.*“

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

4. V podané žalobě **žalobce** namítal, že se odvolací senát žalované v žalobou napadeném rozhodnutí nezabýval jeho námitkami vznesenými v odvolání poukazující na nesrozumitelnost prvostupňového rozhodnutí, změnu petitu kárné žaloby bez současného částečného zproštění obvinění a odůvodnění části výroku rozhodnutí o snižování důstojnosti advokátního stavu.
5. Žalobce v podaném odvolání namítal, že prvostupňový správní orgán dostatečně neodůvodnil svůj názor, že plnou mocí ze dne 22. 2. 2017 zmocnil JUDr. D. M., LL.M., advokáta Mgr. L. M. jako svého zástupce nejenom k vymáhání pohledávek zmocnitele za společností NXXXXA s. r. o., ale i ve všech jiných právních jednání s tím spojených a souvisejících. Odvolací kárný senát žalované v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobci nepřísluší pravomoc civilního soudce vykládat rozsah zmocnění nebo projevenou vůli zmocnitele a jeho advokáta. Žalobce v podané žalobě namítá, že je-li mu vytýkáno, že jednal s klientem advokáta bez vědomí tohoto zástupce, avšak zmocnění pro takové jednání není platné, mohl v podaném odvolání namítat věcné i právní aspekty písemné plné moci. Argument odvolacího kárného senátu žalované, že žalobce nemohl vznést danou námitku, považuje žalobce za excus.
6. **Žalovaná** ve vyjádření k žalobě uvedla, že se námitkou nesrozumitelnosti zabývala v bodě 9 žalobou napadeného rozhodnutí. K úpravě výroku rozhodnutí oproti kárnému návrhu uvedla, že úprava okolností skutku nemá vliv na skutek samotný z hlediska jeho totožnosti nebo určitosti a nejde o částečné zproštění. K námitce nevypořádání se s právní kvalifikací o snižování důstojnosti advokátního stavu uvedla, že se jí zabývala obě správní rozhodnutí. Zásah do důstojnosti advokátního stavu je tradičně spojen s tím, jak je jednání advokáta vnímáno osobami mimo advokátní stav. Dopustí-li se advokát jednání v rozporu s jeho etickými povinnostmi, jde o jednání vnímané veřejností negativně. Dle žalované se jedná o zřejmou skutečnost, kterou není nutné podrobně opakovat a zdůrazňovat. Za zásah do důstojnosti lze považovat i neprofesionalitu žalobce, s čímž se prvostupňový správní orgán zabýval v bodě 7.

7. K námitce nedostatku plné moci žalovaná uvedla, že se danou námitkou zabývala v bodě 6 prvostupňového správního rozhodnutí a odvolací kárný senát se s touto otázkou zabýval v bodě 10 svého rozhodnutí.

III. Posouzení žaloby

8. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování odvolacího kárného senátu žalované a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce i žalovaná vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce sice navrhl provedení důkazů, avšak to samo o sobě neznamená nesouhlas s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Všechny žalobcem navržené důkazy jsou součástí předloženého správního spisu. Tím se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
9. Žalobce v podané žalobě vznesl zejména námitky nepřezkoumatelnosti. V rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, Nejvyšší správní soud vyjádřil názor, dle kterého nevypovídá-li se správní orgán v rozhodnutí o oprávněm prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, z jakého důvodu správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tedy jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý v žalobě uplatněný argument. Podstatné je posouzení jádra případu a poskytnout odpověď na základní námitky, které v sobě mohou v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013, č. j. 7 As 182/2012-58, ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66). Dle Ústavního soudu „není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ [nález sp. zn. III. ÚS 989/08 ze dne 12. 2. 2009 (N 26/52 SbNU 247)]. Městský soud pro úplnost uvádí, že „zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2023, č. j. 2 Afs 60/2022-47). S ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je rovněž nutné napadená rozhodnutí posuzovat jako celek (viz přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47). Konečně, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 5. 2024, č. j. 7 As 176/2023-33, „nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak by měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 As 69/2016-24, ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35).“
10. Žalobce namítal, že se odvolací kárný senát nezabýval jeho námitkou vznesenou v odvolání spočívající v nesrozumitelnosti prvostupňového rozhodnutí, jelikož tento správní orgán se měl vypořádat

s obhajobou žalobce a uvést, jakými právními úvahami se řídil. Tato námitka je dle městského soudu velmi obecná. Proto postačí, když se odvolací kárný senát ve svém rozhodnutí danou námitkou zabýval ve stejné míře obecnosti. To učinil v bodě 9, kde uvedl následující: „Kárný senát podrobně popsal skutkový stav kauzy a podání účastníků včetně jejich ústních projevů před kárným senátem. Odvolací kárný senát proto ve svém rozhodnutí nebude blíže opětovně popisovat předmětný skutek a v detailech odkazuje na napadené kárné rozhodnutí. Lze shrnout, že prvostupňový kárný senát řádně zhodnotil provedené důkazy, na základě nich dospěl ke správným skutkovým závěrům a následně i jednání kárně obviněného správně právně posoudil. Kárný senát řádně odůvodnil i to, proč upustil od uložení kárného opatření. Napadenému rozhodnutí, resp. řízení, kterému vydání rozhodnutí předcházelo, nelze nic vytknout.“ Dle soudu je toto vypořádání zcela dostatečné.

11. Žalobce dále namítal, že se odvolací kárný senát žalované nezabýval jeho námitkou týkající se změny petitu kárné žaloby a současného nezproštění kárného obvinění. Touto námitkou se odvolací kárný senát žalované zabýval v bodě 13: „Kárně obviněný v odvolání namítá nesprávný procesní postup kárného senátu, když výroková část rozhodnutí neodpovídá znění kárné žaloby. Kárný senát upřesnil popis části skutku užitím citace z předmětného emailu ze dne 22. 1. 2018 (jednání s Vašimi prostředníky k žádnému výsledku nevede). V kárném řízení je standardní (běžnou) praxí, analogicky jako v trestním procesu, že po provedeném dokazování kárné senáty zpřesní popis skutku. Tím se kárné řízení svou povahou liší od civilního procesu (většina sporných řízení) před obecnými (či rozhodčími) soudy, kde soud (rozhodce) je vázán návrhem žalobního petitu. Odvolací kárný senát považuje procesní postup kárného senátu za správný.“ Tuto část odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalobce v podané žalobě pominul a nereagoval na ni. Ani tato námitka nepřezkoumatelnosti tak není důvodná.
12. V podaném odvolání žalobce namítal, že byl uznán vinným za porušení čl. 4 etického kodexu, avšak v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí již není rozvedeno, jak dopisem zaslaným protistraně naplnil skutkovou podstatu snižování důstojnosti advokátního stavu podle § 17 zákona o advokacii a i čl. 4 etického kodexu. S touto námitkou se odvolací senát žalované dle žalobce nezabýval.
13. Podle § 17 zákona o advokacii platilo, že *advokát postupuje při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesní etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesní etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis.*
14. Podle čl. 4 odst. 1 etického kodexu platí, že *advokát je všeobecně povinen poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu.*
15. Podle čl. 11 odst. 1 etického kodexu platí, že *advokát nesmí jiného advokáta osočovat a nesmí proti němu zahájit právní spor bez závažného důvodu. Je-li osoba, se kterou poskytovaná právní služba souvisí, zastoupena advokátem, nesmí s ní advokát jednat přímo bez předchozího souhlasu advokáta, který ji zastupuje, ani odmítnout s tímto advokátem jednat.*
16. Jak již bylo uvedeno výše, odvolací orgán nemá povinnost výslovně reagovat na veškeré vznesené námítky, pokud je z rozhodnutí seznatelný jeho názor na věc. Zároveň soud připomíná zásadu jednotnosti správního řízení, dle které je nutné napadená rozhodnutí správních orgánů posuzovat jako celek. V žalobou napadeném rozhodnutí se odvolací kárný senát ztotožnil s názorem prvostupňového správního orgánu (bod 9 citovaný výše v bodě [10] tohoto rozsudku). Prvostupňový správní orgán ve výroku rozhodnutí uvedl, že žalobce porušil § 17 zákona o advokacii, čl. 4 odst. 1 a čl. 11 odst. 1 větu druhou etického kodexu tím, že:
 - při výkonu advokacie nepostupoval tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu, když za tím účelem nedodržoval pravidla profesní etiky ukládající mu [...]
 - povinnost v případě, je-li osoba, se kterou poskytovaná právní služba souvisí, zastoupena advokátem, nejednat s ní přímo bez předchozího souhlasu tohoto advokáta
17. Prvostupňový správní orgán tak přímo ve výroku rozhodnutí uvedl, že žalobce snížil důstojnosti advokátního stavu tím, že jednal přímo s osobou zastoupenou advokátem bez předchozího souhlasu tohoto advokáta. Obdobnou úvahu zopakoval odvolací kárný senát v bodě 10 žalobou napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že „advokát je povinen jednat v souladu se zákonem o advokacii a stavovskými (etickými) předpisy a plnit povinnosti, které mu jsou těmito normami stanoveny. Je-li osoba, se kterou poskytovaná právní služba souvisí, zastoupena advokátem, nesmí s ní advokát jednat přímo bez předchozího souhlasu advokáta, který ji zastupuje (čl. 11 odst. 1 věta druhá etického kodexu).“ Dle městského soudu tak správní orgány dostatečně vyjádřily svůj

názor na to, že porušení povinnosti stanovené v čl. 11 odst. 1 věty druhé etického kodexu je porušením čl. 4 odst. 1 etického kodexu a § 17 zákona o advokacii. Ani tato námitka žalobce není důvodná.

18. V poslední námitce žalobce již nesporně, že by odvolací kárný senát nereagoval na jeho námitku vznesenou v odvolání, ale sporuje, že se jí zabýval nesprávně. Žalobce prvostupňovému správnímu orgánu v odvolání vyčítal, že se nedostatečně zabýval plnou mocí ze dne 22. 2. 2017, která neoprávněuje advokáta Mgr. L. M. k jednání za JUDr. D. M., LL.M., i ve spojených a souvisejících věcech k vymáhání pohledávek zmocnitele za společností NXXXXA s. r. o. Odvolací kárný senát v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobci nepřísluší vykládat rozsah zmocnění nebo projevenou vůli zmocnitele a jeho advokáta (bod 10 žalobou napadeného rozhodnutí). Tento názor považuje žalobce za nesprávný.
19. Městský soud zcela nesouhlasí s názorem odvolacího kárného senátu, že žalobce nemohl za žádných okolností posuzovat předmětnou plnou moc. Dle soudu je zcela správně, bude-li třetí osoba po zmocnění požadovat prokázání zmocnění jednat za zmocnitele, chce-li tato třetí osoba se zmocnitelem jednat. Má-li tato třetí osoba zásadní pochybnosti o rozsahu a platnosti zmocnění, je dle soudu v pořádku, že se obrátí přímo na zmocnitele. Tato situace nicméně v posuzované věci nenastala. Žalobce ze soudního řízení a jednání před Okresním soudem v Klatovech pod sp. zn. 4 XXX/2017 věděl, že JUDr. D. M., LL.M., je zastoupen advokátem Mgr. L. M.. To žalobce sám uvedl již ve vyjádření ze dne 7. 3. 2018 k podané stížnosti na jeho osobu Mgr. L. M.. Žalobce v tomto vyjádření uvedl: „*Ke skutkovým tvrzením stěžovatele uvádím, že jsem skutečně ze své soukromé adresy [...] dne 22. 11. 2018 odeslal JUDr. D. M. na jeho privátní e-mailovou adresu osobní dopis (výzvu), který stěžovatel zmiňuje a který v kopii doložil jako listinný důkaz ke své stížnosti. Je rovněž skutečností, že JUDr. D. M. je klientem stěžovatele ve dvou soudních sporech vedených Okresním soudem v Klatovech pod sp. zn. 4 XXX/2017 a xxx/2017, ve kterých zastupují žalované strany. Je tedy pravdivé tvrzení stěžovatele, že jsem věděl o tom, že JUDr. D. M. je klientem stěžovatele.*“ [zdůraznění přidáno soudem] Následně žalobce v podaném vyjádření rozporoval, že by se jeho e-mail týkal sporu, o kterém je vedeno řízení před okresní soudem. Tento svůj názor zopakoval ve vyjádření ze dne 19. 9. 2018 ke kárné žalobě. Žalobce tedy zpočátku neargumentoval tím, že by e-mail zaslal přímo JUDr. D. M., LL.M., z toho důvodu, že by nebyl zastoupen Mgr. L. M.. Argumentaci rozporující platnost plné moci vznesl žalobce až v závěrečném návrhu na druhém jednání kárné komise dne 22. 11. 2019. Z uvedeného je dle soudu zřejmé, že v době, kdy odesílal předmětný e-mail, žalobce zcela jistě měl za to, že Mgr. L. M. je zástupcem JUDr. D. M., LL.M., a žádné pochybnosti o platnosti plné moci neměl. Změnil-li později svoji argumentaci a namítá-li, že plná moc byla neplatná, proto mohl zmocniteli zaslat daný e-mail, jedná se dle soudu o účelovou argumentaci. Pro věc je tedy nepodstatné, zda uvedená plná moc byla či nebyla objektivně platná, jelikož žalobce si subjektivně při páchání kárného provinění nemyslel, že by platná nebyla, a rovněž si zjevně i JUDr. D. M., LL.M., a i Mgr. L. M. mysleli, že plná moc je platná, když JUDr. D. M., LL.M., informoval o podaném e-mailu Mgr. L. M. a ten na žalobce následně podal stížnost.
20. Odvolací kárný senát v bodě 10 žalobou napadeného rozhodnutí mimo svoji nepřesnou úvahu nicméně i uvedl, že „*kárně obviněný věděl, že JUDr. D. M. je zastoupen advokátem Mgr. L. M.. Přesto dne 22. 1. 2018 odeslal e-mail JUDr. D. M. napřímo, ačkoliv tato osoba byla zastoupena advokátem. Kárně obviněný tímto jednáním prokazatelně porušil povinnost, která mu je stanovena ust. čl. 11 odst. 1 věta druhá etického kodexu.*“ Tento názor je dle výše uvedeného správný. Žalobce skutečně věděl (resp. si to myslel), že JUDr. D. M. je zastoupen advokátem Mgr. L. M.. I přes částečně nesprávné vypořádání odvolací námitky tak žalovaný zastával ohledně podstatné okolnosti vědomosti žalobce o existenci zastoupení správný názor. Odvolací senát žalované tak nezatížil své rozhodnutí takovou vadou, jež by zapříčinila nutnost jeho zrušení.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Městský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec její úřední povinnosti, proto jí soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26.06.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu